

1891-05-07

AFSENDER

Johan Rohde

MODTAGER

Emil Hannover

FAKTA

Dokumenttype:

Brev

Sprog:

Dansk

Omtalte personer:

Valdemar Kleis

Agnes Slott-Møller

Harald Slott-Møller

Johan Peter Wildenrath

Viggo Winkel

Kristian Zahrtmann

Lauritz Zeuthen

Arkivplacering:

Den Hirschsprungske Samling

DOKUMENTINDHOLD

Rohde er lige kommet tilbage fra en tur til Lyngby, og er træt efter den lange gåtur. Han har gæld og lever for øjeblikket af sine forældres midler. Han har derfor svært ved at retfærdiggøre en økonomisk hjælp til Slott-Møllers, selvom han gerne ville. Rohde overvejer forskellige alternative måder hvorpå man kan hjælpe Slott-Møllers og har også drøftet sagen med Lauritz Zeuthen. Rohde har foreslået Kleis en uge med lavere entré i Den Frie Udstilling, men Kleis frygter, at det vil tiltrække flere, end der er plads til i lokalerne. Kleis har foreslået at lade nogle af indtægterne gå til "en fattigkunstner". Det mener Rohde er en skidt idé, eftersom de allerede har besluttet at tilbyde overskuddet til Charlottenborg. Det kunne give anledning til ballade, hvis det så opdages, at de ikke afleverer hele overskuddet. Rohde takker Hannover for sidst de sås, og spørger om han rejser til Berlin den følgende uge. Rohde regner ikke selv med at få tid eller at have økonomi til at rejse derned.

TRANSSKRIFTION

[øverst på siden, 'på hovedet' – afslutningen på brevet:]

Tak for den hyggelige Aften sidst.

Med venlig Hilsen

Deres Johan Rohde

Jeg er vist ikke i Byen i morgen,
men er der noget, saa vil jeg muligvis
faa et Brev, hvis De vil skrive mig til,
imorgen Aften

Rejser De virkelig til Berlin i næste Uge (jeg haaber da ikke De tager
Deres Kone med)? Jeg tror næppe, jeg faar Raad eller Tid til at tage
derned

Torsdag Aften. 7/5-91.

Kjære Ven!

Jeg er lige hjemkommen fra Lyngby,
hvor jeg blandt andet har haft Lejlighed til at
se den henrivende Landejendom, som jeg atter
maa gratulere Dem til, at De ikke blev
Ejer af. Jeg er endnu lidt ør i Hovedet
af en to-tre Mils Marschstur, saa De
maa undskylde mig, hvis jeg skulde blive
noget uklar — men De har jo bedt mig
om et hurtigt Svar, skjønt jeg egentlig

i Øjeblikket ikke ret véd, hvad jeg vil, maa
jeg jo parere Ordre —
Min Stilling er den: Jeg har hidtil levet af
mine Forældres Penge og vil rimeligvis i lang
Tid endnu blive nødt til at ty til dem.
— Mine Forældre har det saaledes, at de
kommer ud af det ved gennemført Økono-
mi — en lille Extravagance betales med
tilsvarende Indskrænkninger. Jeg selv har
efter at have betalt en Del Regninger

[2]

i disse Dage endnu en Gjæld hos Winkel,
Skrædder o.s.v. paa c. 700 Kr. — kan jeg
saa tillade mig en saadan Flothed som den
omtalte? Jeg véd det ikke. ?
Jeg har jo solgt mere end jeg kunde vente
og kan altsaa meget godt afse 100 Kroner
det er underligt ikke at give disse strax uden
Vrøvl til en fattig Ven, men kan jeg for-
svare det ligeoverfor mine Forældre, som maa
betænke sig paa at anvende langt mindre
Beløb paa ekstraordinære Ting.
Ja jeg véd virkelig ikke, hvad jeg skal.
Men Møllers trænger jo; og de maa hjælpes.
Han var for et Par Dage siden hos mig og laante
100 Kr og et Par Dage efter for at faa 50
paa ubestemt Tid); til jeg selv fik Brug
for dem, og det havde han sikkert ikke gjort
var det ikke nødvendigt, i højeste Grad nødvendigt.
Jeg talte igaar med Zeuthen om Sagen og
har selv tænkt mig, om man ikke kunde
bære sig ad paa den Maade, som jeg tror
man brugte, da man i sin Tid forærede
Galleriet Zahrtmanns to Billeder. ¹

[3]

Nogle Malere skjenkede nogle Billeder; disse
bortloddedes (vel at mærke ikke ved en større holdt
offentlig Bortlodning som den Wildenrathske i sin
Tid, men blant en meget lille intim Kred[s]; jeg
tror en halv Snese.) og for Betalingen købtes

Billederne. Det forekommer mig, at der i denne Made ikke ligger noget stødende for de paagjældende, og Venner af dem, som f Ex jeg og andre, der ikke er i Besiddelse af store Pengemidler, kunde ved et Studie eller mindre Billede yde et passende Æquivalent.

— Dette med at den vindende skal lade som om han kjøber Billedet synes mig altfor u-praktisk; at den Komedie ikke skulde opdages kan jeg umuligt tænke mig, især naar saa mange er implicerede. Tror De f Ex at Møllers hoppede paa, at Jul. Hertz eller jeg virkelig havde kjøbt Deres Billede. Sandheden vilde De naturligvis faa at vide.

Eller hvorledes har De tænkt Dem, at en af os kunde være anonym; selvfølgelig vilde Fru Møller forlange at vide, hvem der kjøber hendes Billede. Det vilde jeg da gjøre i hendes Sted.

Ja maaske mener jeg anderledes i morgen

[4]

naar jeg faar sovet – Det laa naturligvis ogsaa meget nær for mig at bede min Fader tage en Part; men naar man nu i saa lang Tid har trukket Vexler saa — — —

Men jeg ser sandsynligvis ud til Dem paa Lørdag; imorgen er jeg ikke hjemme.

—

Med Hensyn til Udstillingen

1) Jeg har foreslaaet Kleis en Uge med nedsat Betaling, men Kleis er ikke villig til at gaa ind paa det, da han frygter for at Lokalerne ere for smaa i saa Fald.

2) Kleis har derimod foreslaaet mig at holde dem aaben til Indtægt for en fattig Kunstner, men dette er jeg ikke stemt for, da vi jo ulykkeligvis har bestemt at tilbyde Charlottenborg Pengene. Jeg mener nemlig at dette eventuelle store Offer

kunde ganske være forspilt, hvis vi undlod at indbetale selv den allermindste Del af Nettoindtægten. Hvis vi tog den allermindste Del fra, vilde der naturligvis blive lavet den Historie at det tilbudte kun var Blaar i Øjnene, og at vi naturligvis havde stukket meget mere til Side o.s.v. Jeg synes det er en Nødvendighed at kunde sige, at vi har tilbudt D dem hele Nettoindtægten.
[Fortsættes på side 1, øverst 'på hovedet']

¹ De omtalte billeder af Zahrtmann er "Dronning Sophie Amalies Død" (1882) og "Leonora Christina i Maribo Kloster" (1882). Malerierne blev doneret til Statens Museum for Kunst i 1884 på foranledning af en gruppe af Zahrtmanns kolleger, som mente, at han burde repræsenteres i samlingen. Det var de første værker af Zahrtmann der indlemmedes i Statens Museum for Kunsts samling.

i disse Dage anten en Gjæld hos Winkel,
Strøttø o. s. v. paa c. 700 Kr. — Kan jeg
saa tillad mig en saadan Flokkes som den
omtalte? Jeg vil det ikke ~~ikke~~

Jeg har jo solgt mere end jeg kunde vente
og kan altsaa meget godt afse 100 Krone
der er indelagt ikke at give den stat uden
Vind til en fattig Kone, men kan jeg for
saa de begynde mine Foreleser, som man
betænke og paa at allerede langt mindre
Det vil være en stor Ting.

Ja jeg vil indskyde det, hvad jeg skal.

Min Møllers Traque har jeg de mere hjælpes
Aan en for et par Dage ^{indtænkt} hos mig og kan
100 Kr. og et par Dage efter for at paa 50
paa ubestemt Tid: det jeg selv for mig
for den, og der har den allerede ikke gjort
me det ikke nødvendigt, i højeste Grad nødvendigt.

Jeg taler igen med Fentens om Lægen. og
har selv tænkt mig, om man ikke kunde
paa og at paa den Maade, som jeg har
min hustru, da man i sin Tid forlader
Galleriet Fentens to Datter.

Wg. Malere skændet nogle Billeder; den
der forkloddes (ul at make ick ut en større
effentlig Billedning som den Woldemaths; i
Tid men blant en meget liden anten Kert; i
kun en halv Ties.) og for Betalingen lyktes
Billeden. Det forkommer mig, at der i den
maade ick ligge noget storsind for de
paa jaldend, og Venns af Dem, som jeg
jeg og andre, der ick er i Besiddelse af store
Tingemøder, kunde ut et Studie eller mindre
Billeder yd et passende Equivalent.

- Dette med at den mindste skal lade som
om han lyktes Billedet synes mig allige
praktisk; at den Komedie ick skænt opdaget
kan jeg temmelig tænke mig, især naar den
Mange er indflydd. For De jeg
at Møllers Hoppet paa, at Jul. Helt
eller jeg virkelig har hørt Dem Billed.
Sandheden vild De naturligvis paa at
vild.

Eller herved har De tænkt Dem at en
af os kunde være anonym; selvfølgelig vil
for Møllers forlange at vild, men der lyktes
hendes Billed. Det vil jeg da give i
hendes Tid.

Ja maake mener jeg underlades in organ

84
nuar jg juar soek. — Dit kan natuurges
open meys nae for mij at bede min
Fader tags ~~en~~ Dat; men nae man
mi i den lang Tid has tricket Vexler
den — — —

Men jg ^{er} Landryngs iet til Den
den Lørdag; imorgen er jg i den Lørdag.

Men Hensyn til Udstillingen

1) jg has foreslaaet Keiser en Uge med udstilling
Betaling, men Keiser er ikke villig til at give
ind paa det, da han frygter for at Lørdagen
er for smaa i den Tid.

2) Keiser has ogsaa foreslaaet mig at have
den anden til Lørdag for en faldt Kunstner,
men dette er jg ikke stund for, da vi jo vilke
skjønne har bestemt at tilbyde Gharlottenby Pension
i mine navn, at dette eventuelle store Offer
skinde ganske ven forpild, hvis vi indroed at
indbetale selv den allemindste Del af Værdien
tægter. Hvis vi tog den allemindste Del for,
nede de naturliges blive langt den Halvdel at
det tilbringe dem en Plaat i Gjennem, og at is
natuurges haardt studeket meys men til Tid
er d. v. v. jg synes det er en Værdighed at kunne
sige, at vi has tilbragt den helle Værdighed.